

**Преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 8 май 2018 г. —
Openbaar Ministerie/SF**

(Дело C-314/18)

(2018/C 276/29)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Подател на искането: Openbaar Ministerie

Ответник: SF

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 1, параграф 3 и член 5, точка 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР I⁽¹⁾, както и член 1, букви а) и б), член 3, параграфи 3 и 4 и член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че:

когато изпълняващата държава членка поставя предаването на свой гражданин с цел наказателно преследване под условието да бъде предоставена гаранцията по член 5, точка 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР, че съответното лице, след като бъде изслушано, ще бъде върнато в изпълняващата държава членка, за да изтърпи там евентуално наложено му в издаващата държава членка наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане,

издаващата държава членка в качеството си на издаваща държава трябва действително да върне съответното лице — след като е влязла в сила присъдата за налагане на наказание лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане — едва след като са приключили с влязъл в сила съдебен акт и „всички други производства по отношение на деянието, във връзка с което е било поискано връщането“, като например производство по конфискация?

- 2) Следва ли член 25 от Рамково решение 2008/909/ПВР да се тълкува в смисъл, че когато държава членка е предала свой гражданин въз основа на предоставена гаранция по член 5, точка 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР, тя може в качеството си на изпълняваща държава в рамките на производството по признаване и изпълнение на съдебно решение, постановено спрямо това лице, да провери по изключение от член 8, параграф 2 от Рамково решение 2008/909/ПВР дали наложеното на това лице наказание лишаване от свобода съответства на наказанието, което би било наложено в изпълняващата държава за съответното деяние, и при необходимост може съответно да адаптира наложеното наказание лишаване от свобода?

⁽¹⁾ Рамково решение на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

⁽²⁾ Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз (ОВ L 327, 2008 г., стр. 27).

**Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 17 май 2018 г. — Valsts
ieņēmumu dienests/SIA „Altic“**

(Дело C-329/18)

(2018/C 276/30)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: Valsts ieņēmumu dienests

Отвeтник: SIA „Altic“

Преюдициални въпроси

- 1) Като се има предвид целта на Регламент (ЕО) № 178/2002 ⁽¹⁾ да гарантира безопасността на храните (което се постига, наред с други средства, чрез гарантиране на възможност за проследяване на храните), трябва ли член 168, буква а) от Директива [2006/112/ЕО] ⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че допуска да се откаже приспадане на платен данък, в случай че данъчнозадълженото лице, участващо в хранителната верига, не е проявило при избора на свой съдоговорител по-голямо усърдие (извън обичайните търговски практики), състоящо се по същество в задължението за извършване на проверки по отношение на съдоговорителя, но в същото време е проверило качеството на храните, като по този начин е изпълнило целта на Регламент № 178/2002?
- 2) Налага ли изискването по член 6 от Регламент № 852/2004 ⁽³⁾ и член 31 от Регламент № 882/2004 ⁽⁴⁾ относно регистрацията на предприятие за храни, тълкувано в светлината на член 168, буква а) от Директива 2006/112/ЕО, задължение на страната, която сключва договор с това предприятие, да провери неговата регистрация, като проверката е от значение, за да се установи дали тази страна е знаела или е трябвало да знае, че участва в сделка с фиктивно предприятие предвид особеностите на горепосочената сделка?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68).

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно хигиената на храните (ОВ L 139, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 173).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 216).

**Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 23 май 2018 година —
наказателно производство срещу АК**

(Дело C-335/18)

(2018/C 276/31)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Страна в главното производство

АК

Преюдициални въпроси

1. Дали разпоредбата на чл. 4, пар. 2 от Регламент 1889/2005 ⁽¹⁾ г. на ЕП и СЕС следва да се тълкува в смисъл, че позволява национално законодателство, което да предвижда автоматично отнемане в полза на държавата на задържана недекларирана по надлежния ред сума, пренасяна през външна граница на ЕС, като последица единствено от недекларираното на сумата и без това отнемане да е необходимо за установяване на произхода на съответната сума.